

land vilde have været stillet i Fjor efter den exempelløs flette Høst, man havde der. Man hjalp sig da i en stor Del af Sylland igjennem ved at fodre sine Kreaturer med Byng og den billige Rug, man indførte fra Rusland; en Told paa Rug vilde da aldeles have ødelagt os. En Told paa Byg kan ikke hjælpe, det er jo en vigtig Exportartikel for os. Prisen for vore fortrinlige Bygsorter bestemmes paa Verdensmarkedet, men til eget Forbrug trænge vi til at indføre simple Bygsorter, som ikke kunne konkurrere paa Verdensmarkedet, og selv om vi ikke indføre Byg, saa vil en Told paa Byg medføre en Fordyrelse af andre Foderstoffer. Der er endelig en Kornsort, som den ærede Minister særlig ynder; det er Mais. Naar den ærede Minister i Gaar nævnte Mais som et heldigt Skatteobjekt, saa ser jeg ikke Andet, end at Mais er et Foderstof; fordyres det, saa ville andre Foderstoffer blive mere eller mindre paavirkede deraf. Det er især Brænderierne, som den ærede Minister mener at kunne træffe gennem en Maistold og derved tvinge dem til at bruge vore egne Raaproducter til Fabricationen. Den forandrede Beskatningsmaade skulde jo netop bewirke, at man gennem Udbyttebeskatningen faar Brænderierne til at benytte indenlandste Producter. Det forekommer mig mærkeligt at paa samme Tid, som Ministeren udtaler, at han vil en Beskyttelse for den indenlandste Industri, og der er dog sikkert, at den først og fremmest sker ved en Vettelse af Afgifterne paa Raaproducter — vil han beskaffe et saa betydningsfuldt Product som Mais, uden at han derved gavner Jordbruget; thi Jordbruget kan ogsaa bruge Mais, saa snart det er billigt nok. Den vigtigste Industri og den, som det gælder særlig at beskytte, er Jordbruget. Jordbruget kan imidlertid ikke længere eksistere her i Landet blot ved at pløje, saa høste og sælge sine Producter; under de trykkende Forhold, hvori det har levet i de sidste 10—20 Aar, ernærer det sig ogsaa ved Industri, og ligesom Møllerne maa omarbejde Hveden til brugbart Stof for menneskelige Fødemidler, saaledes omarbejder ogsaa Jordbruget Raaproductet Korn til Rød, Fløst og Smør. Jordbruget lever af den industrielle Virksomhed, og enhver Hindring, man lægger i Veien derfor, hæmmer Jord-

bruget og standser det; medens enhver Hæls, man giver det i Form af billigt Korn, billige Levnedsmidler, støtter Jordbruget. Vi maa Alle vide, at vi virke til at udvikle baade Handel og Skibsfart og Jordbruget ved saavidt muligt at laste til Jorden Alt, hvad der hedder Toldmur. Det var med Hensyn til de Exempler, som den ærede Minister nævnte i Gaar. Det er mig umuligt at forstaa den Tankegang, i Kraft af hvilken Handel, Industri og Jordbrug skulde kunne hjælpes ved saadanne Toldforholdsregler. Den ærede Minister talte saa om, at det var ikke den enkelte Stand, som han ønskede at hjælpe. Han vilde ved de Forholdsregler, som han tænkte sig indførte, og særlig gennem den Toldlov, som han ønskede gennemført, hjælpe ikke alene den eksisterende Industri, men ogsaa de Arbeidere, som vare knyttede dertil, og saa tillige Haandværkerne, ligesom han mente, at naar man affafler Tolden eller blot nærmede sig væsentlig der henimod, vilde mange Arbeidere blive brodløse. Det vilde saa blive vanskeligt at finde Anvendelse for Arbejderne, da ikke alle kunne leve af Jordbrug, og Haandværkerne vilde ogsaa lide meget. Jeg vil dog hertil sige, som jeg altid har sagt, at den vigtigste Industri her i Landet er Agerbruget, og alle dens Arbeidere vilde vinde. Men jeg vil derimod spørge, er det virkelig Tilfældet, at Arbejderne staa sig bedst i de Lande, hvor der er en høj Beskyttelses-told — jeg mener her Industriens Arbeidere? Den høitærede Minister sagde selv, at Arbejdslønnen var høiere her end i andre Lande. I England, tror jeg, Arbejdslønnen er høiest; men i ethvert Tilfælde, da Ministeren henledede Opmærksomheden paa Sverig, vil jeg spørge: Har den uhyre Forhøielse af Tolden i Sverig bidraget til, at Arbejderne der have faaet en høiere Arbejds løn? Jeg tror det ikke; derimod have de faaet dyrere Livsfornödenheder. Og hvad nu det angaar, at Haandværket skulde lide ved en Toldfrihed eller en Toldlov, der nærmede sig dertil, ja saa er det mig umuligt at indse det. Haandværket lider nu ganske vist under Storindustri, der under de tilstedeværende Samsundsforhold, under den Maade, hvorpaa Samsundet her har udviklet sig, er kommet frem. Haandværket lider under Storindustriens Konkur-